

Tunadalskyrkan 130915

Luk 7:11-17

”Ett heligt mysterium”

Olika bibelöversättningar ger olika varianter av bibeltexten. I en av de nyare ”The Message på svenska” är det också tillrättalagt för att det lättare ska kunna förstås. Slutet av berättelsen i Luk 7 återges så här i den översättningen:

Alla kände att de befann sig på en plats där ett heligt mysterium hade ägt rum, att Gud verkade mitt ibland dem. Först tystnade de i vördnad, och sedan ropade de i tacksamhet: Gud är här igen! Gud ser till sitt folks behov! Och ryktet om Jesus spred sig vida omkring.

Gud har funnits med genom historien, och verkat på många sätt. Han har visat sin makt, han har lett sitt folk på många sätt, om de velat bli ledda, för vi vet ju också av gamla testamentets skildringar att många gånger har folket lämnat gudstron eller låtit den ligga lågt för att följa andra folks gudar, eller gå sina egna vägar. Men Gud har alltid försökt få dem att vända om och ha en relation till honom. Till sist bestämde han att han måste göra på något nytt sätt. Det räckte inte med profeter som talade i hans namn, utan Gud behövde själv bli människa och visa vad en gudsrelation innebär. Gud blev människa i Jesus, för att på ett vardagligt, enkelt sätt förklara vem Gud är, eller åtminstone visa det, för egentligen går det inte att förklara Gud. Och där Jesus gick fram hände det saker, som ibland ställde mycket av det traditionella på huvudet, som gav nya värderingar, som gav många frågor men som också gav förundran och glädje. Och idag möter vi ett sådant tillfälle som enligt den nya översättningens ord visade att de var på en plats där ett heligt mysterium ägt rum!

Och utifrån texten skulle jag vilja nämna några saker som är ett heligt mysterium, d v s att Gud griper in, utan att människan kan bestämma något om det. Ibland tar vi det för självklart, men ibland kan det vara befriande att tänka bort det som verkar självklart och fundera över: Hur skulle det vara om jag möter det här för första gången?

Jesus var ute på vandring tillsammans med sina lärjungar, och som oftast med en stor skara människor som följde med. Alldeles innan dagens text hade han haft ett samtal med en romersk officer, som

egentligen inte hade någon kristen tro, men som hört om Jesus och bad om hjälp för sin sjuke tjänare, och som visade en sådan tro att Jesus grep in och tjänaren blev frisk. Förundran över detta fanns förmodligen med i människoskaran och man undrade vad Jesus skulle göra mer.

De kommer till Nain och där kommer ett begravningsfölje, en syn som säkerligen inte var så ovanlig, och där alla som fanns i staden följde med för att ge sitt stöd och uttrycka sin sorg. Den här gången var det extra svårt, eftersom kvinnan var änka, vilket innebar att hon inte hade någon som försörjde sig, och sonen var den som skulle ha hjälpt henne. Det var dubbel smärta. Och alla som fanns runtomkring Jesus kände säkert med kvinnan och hennes situation.

När Jesus får se henne, står det att han fylls av medlidande med henne. Ett heligt mysterium – han ser och griper in. Det här uttrycks på några ställen i nya testamentet och innebär inte bara tycka synd om, utan lida med. Och Jesus verkade ha ett speciellt hjärta för dem som inte själva kunde föra sin talan, för dem som i människors ögon var marginaliserade eller inte riktigt passade in och så kom han med sin hjälp och sitt stöd. Han såg människor med behov, oavsett deras yttre livssituation och gjorde vad han kunde.

Och det är någonting som många får uppleva idag också, att Jesus kommer till mötes när livet är som svårast, när vi kämpar, när vi inte själva riktigt orkar, då finns han där och räcker ut sin hand och säger Kom, jag vill vara hos dig, jag vill stötta dig och ge dig den hjälp du behöver. Och så kan han säga till någon annan: Du, han eller hon behöver lite extra stöd eller hjälp, ta och ring ett samtal, gå och hälsa på eller vad det nu kan vara, så får du vara min förlängda arm ett tag. För Gud har ju valt att använda oss i sin tjänst, för att det också ska kunna bli en praktisk hjälp och ett bevis på att han inte har glömt.

Jag minns en gång för många år sedan när jag som tonåring hade många funderingar över vart mitt liv skulle ta vägen. Jag hade jobb långt hemifrån, kände mig oerhört ensam och hade ingen att prata med. Jag bad till Herren att han skulle hjälpa mig. Och plötsligt dyker två vänner till mig upp. De hade aldrig varit där tidigare och kom aldrig senare heller. Men de hade fått för sig (eller kanske man skulle kunna säga att Jesus hade lett deras tankar, fast de inte förstod det)

att de skulle komma, och för mig var det ett stort bönesvar. Vi fick samtala och be, och jag fick hjälp att tänka vidare.

Ja men, skulle han verkligen bry sig om mig? Jag som är sån eller sån, som har gjort det eller det jag som inte tror så där jättemycket. Ja, det är det som är det fantastiska, att han ser vår längtan inte till hur mycket vi tror eller vad vi gör eller inte gör. Kvinnan i texten var i en utsatt position, och orkade säkert inte tänka vare sig på det ena eller andra, men Jesus ser och tar initiativ till det som händer. På samma sätt kan han komma oss till mötes. Profeten Jeremia skriver i kap 31:3 och som också är en hälsning till oss idag. *”Med evig kärlek älskar jag dig, därför har jag så länge visat dig godhet. Än en gång skall jag låta dig blomstra, ja du skall blomstra igen jungfru Israel. Än en gång skall du smyckad med bjällror träda ut i glädjedansen.*

Det heliga mysteriet – Gud älskar och vill gripa in när vi behöver hjälp, ibland genom att möta oss andligt, i bibelordet i bönen, ibland genom en annan människas hjälp, och ge upprättelse och nya möjligheter.

Ett annat heligt mysterium är att Jesus kan gripa in på oväntade sätt. Ingen hade kunnat förutse vad som skulle hända när begravningsföljet med sonen drar förbi. Jesus går fram till båren och börjar prata med den döde och uppmanar honom att bli levande, att stiga upp. Och undret händer. Han reser sig upp och mor och son får ta hand om varandra.

Och vi har ju många sådana skildringar i nya testamentet. Jesus handlar på sätt som inte går att förutse, men som är unikt i varje situation. Han ser varje människas behov och kommer med sitt ingripande just i den situationen. Ibland vill vi gärna att saker och ting ska ske på ett speciellt sätt, och det är nog väldigt mänskligt att tänka så, för då har vi fortfarande en viss kontroll på det som händer. För det kan ju vara skrämmande när det sker på sätt som vi inte kunnat planera, för vi vet inte riktigt hur vi ska kunna hantera det. För även om vi vet att Jesus kommer på ett positivt sätt och gör bra saker, så kan det till en början bli förvirrande, för hur ska det här gå. Vart ska det bära iväg? För många av dem Jesus hjälpte blev det ett helt nytt liv, från att ha varit utanför till att bli innanför; från att ha haft sin identitet i sin sjukdomssituation till att bli frisk med allt vad det innebar, från att ha varit beroende av andra till att klara sig själv, och det kunde säkert ta ett tag att anpassa sig till det nya.

Men om vi ber att Jesus ska gripa in, så är det nog bra att ha med det att han kan komma på ett helt annat sätt än jag tänkt ut. Och ibland kan det vara så att det verkar som att det är allt annat än Jesus i det som händer, men att det så småningom kan visa sig att det nog var det ändå, för omständigheter och annat har lagts till rätta på ett sätt som inte varit möjligt annars.

En tredje sak som man skulle kunna kalla det heliga mysteriet är vad som händer med människorna runt omkring när Gud verkar och griper in. För det blir förvåning, glädje och förhoppningsvis en större tro på hans möjligheter. Men det finns också en ton av fruktan, vad är det som händer? Hur är det möjligt, vem är jag som får vara med om detta. När profeten Jesaja en gång var i templet och fick möta Gud berättas om hur han upplevde sig själv som en syndare, en som inte var värdig att möta Gud, men som blev upprättad och fick en kallelse av Gud att vara hans profet. För visst kan det vara så att man kan känna sig liten inför det Gud gör, och som vi hör andra berätta om. Man kan känna Guds kraft och makt så stor att man bävar inför honom. Men bävan kan också leda till förundran, tänk att det kan hända, att Gud kan verka mitt ibland oss.

Jesus kom för att visa på Guds kärlek, och han gjorde det bland annat genom att gripa in i människors situationer på olika sätt. Och för varje gång blev reaktionen bland människorna som fanns där stor, och ryktet spred sig och nästa gång samlades ännu mera folk för att se vad som skulle hända nu. Det som hände i Nain beskrivs i vår vanliga översättning: *De fylldes alla av fruktan och prisade Gud och sade: en stor profet har uppstått bland oss, och Gud har besökt sitt folk. Detta tal om honom spred sig i hela Judéen och landet där omkring.* I nya översättningen står det: Alla kände att de befann sig på en plats där ett heligt mysterium hade ägt rum, att Gud verkade mitt ibland dem. Först tystnade de i vördnad, och sedan ropade de i tacksamhet: Gud är här igen! Gud ser till sitt folks behov! Och ryktet om Jesus spred sig vida omkring.

Tänk om vi skulle få den reaktionen här i Köping över vad Gud gör, Tänk om det skulle börja hända oväntade saker i våra kyrkor, där Guds kraft blir synlig och uppenbarad, så att människor inte kan annat än ropa "Gud är här".

Det är inget vi kan bestämma oss för, men vi kan få be om att det ska bli möjligt, att allt det vi gör ska kunna visa på hans makt och kraft och att vi banar vägen för det han vill göra.

Om några veckor möts vi till Jesuskonferensen här i Tunadalskyrkan, Alla frikyrkor kommer att finnas med och vi har möjligheten att göra gemensamma upplevelser av vad Gud vill göra ibland oss. Och jag tror att våra förböner inför konferensen och vår förväntan på vad Gud ska göra, kan ge en längtan efter ännu mer av Guds kraft, och att få se vad han vill göra. Det handlar inte om de stora sensationerna, utan om att vi alla ska få göra gudsmöten, som får betydelse i vårt liv. Och då kan vår förbön för en medmänniska leda till att vi bjuder med honom eller henne, och ger Jesus en extra möjlighet att tala och möta.

Lärjungarna och folket följde med Jesus för att se och lära av honom. Vi får idag följa med honom och försöka lära oss mer och mer vad han vill göra, se vilka möjligheter han har, och själva använda de resurser han har gett oss; bödens gåva, den heliga andes utrustning men hela tiden göra det så att den helige andes frukter är verksamma: Kärlek, glädje, frid, tålamod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Och så får vi förundras över att vara med där heliga mysterier sker, att Gud verkar och att vi får vara en del av det, och att han vill använda oss och våra gåvor!

Amen